

อวสานเจ้าคุณวิจิตร (1 of 2)

บ. อินทร์ปาลิต

the book is owned by Webmaster;

scanned to JPG format by veerakku@hotmail.com(00072);

converted to PDF format by Webmaster

This PDF file is intended for educational purpose and private use only.
Our goal is to promote SamGler to all walks of life and to memorize
Por Intarapalit, one of the greatest writers in Thai fiction history.

Webmaster (06/06/98)

apinunw@iname.com

SamGler Reading Society

<http://members.tripod.com/~threers> or <http://3gler.home.ml.org>

เจ้าคุณวิจัยธรรมานาการ ท่านผู้
ใหญ่ผู้นำท่านโปรดสั่งสุดในกอบะหารรัก ๔ สำนัก
ของเรารา ได้ไปขึ้นเป็นไรอกล้าได้เรื่องรั่วมานาน
แล้ว มีอาการป่วยห้อหนืดอยู่ อาหารไม่ย่อย
ห้องอหดห้องเพ้อ ร่างกายชราเพอมลงตามลำดับ-
ตับ ท่านเจ้าคุณได้ให้นายแพทย์ประทับให้
ของท่านทำการรักษา ในพ่อนแรกอาการดี
ขึ้นบ้าง แต่แล้วก็ทรุดหนักลง

“ กระผมขอแนะนำให้เท้าด้วยความ
หวัดดี ” หมายถึงหุ่ดกับเจ้าคุณวิจัย ฯ ที่นี่
ตอนนี้ช่วงหนึ่ง “ ให้เท้าควรจะเปลี่ยนหม้อ
ใหม่เดือดครับ หรือม่ายกเข้าญี่นาญแพทย์ผู้

ทรงกุณวุฒิคณไกรหนนั่นมาร่วมมือกับกระหนน กระเพาะ
กระบเรียนว่า กระเพาะหมาภูมิแล้ว"

เจ้าคุณวิจารฯ รับทราบ ท่านเห็นใจนายแพทย์
สมัยที่พยายามรักษาพยาบาลท่านมาแรมเดือน

"ขอบใจมาก คุณหมอ ท่านที่แนะนำมาอย่างนี้
จะให้ดีมากกว่าคิดไว้ด้านซ้ายของผู้คนนั้นรักษาดี
คุณหมอต่อไป"

หมอสมัยนายแพทย์หนุ่ม เคยเป็นลูกศิษย์ของ
ดร. ตีรากรเมื่อครั้งเขายังเป็นนิติแพทย์ แห่งมหาวิทยาลัย
แพทย์ศาสตร์ และ ดร. ตีรากรเป็นอาจารย์พิเศษ

"อาจารย์ตีรากรหรือครับ โอ ที่ที่เกี่ยวครับได้เท่า
กระเพาะเรื่องได้เท่าแก่ที่แรกแล้วว่า ได้เท่าควรจะเชญ
อาจารย์มารักษา และให้ผมเป็นผู้ช่วย"

"ผู้เกรงใจขาดคุณหมอ ตีรากรเขามีรุ่งเรืองมาก
ไม่ใช่เรื่องว่าง ขอบคุณคุณวิชาทศของพระหัวรักษาอย่างไร
ท่างๆ ตามประสานักวิชาการศาสตร์ที่หมกเม็ดอยู่ในห้อง

แล้วปีกชั่วัน หมู่รัตติกาลว่า อาการของคุณหนาคงชั่นมาก
ก็คงให้คิรากลองรักษาดู"

เจ้าคุณวิจิตรฯ ใช้ให้ส่วนบุคคลของท่านไห้หัวพพท.
ไปที่บ้าน "พชราภรณ์" แจ้งให้นายแพทย์หนุ่มทราบว่า
อาการบวมโกรค์ได้เรียบร้อยของท่านกำเริบขึ้น ขณะกระทุบ
หมอยื่นสรารกษาพว่า หมุดความถูกต้อง ขอให้ ดร. กิราก
ไปตรวจดูอาการและรับท่านไว้เป็นคนใช้ของเขาก่อไป

เย็นวันนั้นเอง ๕ สหายกับท่านเจ้าคุณบัชญานิกุฯ
นั่งทางแต่เดินเท้ารวม ๔ คนก็มาถึงบ้าน "การุณยวงศ์"
โดยบุรุษอิศรเก่งพื้ที่ยว ดร. กิราก นายแพทย์หนุ่มเคยช้อ
มาท่องศึกษา เขาว่าบอร์ดว่า ถ้าเข้าฝ่ากัดค์ได้เจ้าคุณ
วิจิตรฯ ได้ ท่านเจ้าคุณก็จะหายบวมทันที และว่าเขาก็
เพื่อให้พึ่งว่า เขายังรักษาท่านมหาราชาในประเทศาอิน-
เดียร์ก์หนึ่งมาแล้ว ซึ่งบวมเป็นโวคเรื่องรังของค์ได้มาน
ถึง ๑๐ ปี

เจ้าหน้าที่บุรุษอิศรเก่งและน้ำหนักหนาทึ่กใหญ่ นั่งทาง

รับพระราชทานเป็นปกประดุจจากราชบั้นคุณแรก แห่งวัง
เพชรฯ ขึ้นบันไดไปบนที่ก่อห้วยความเป็นห่วง บิดารของ
หล่อน หล่อจากนั้น ด้วยทางกับเจ้าคุณบั้จจนิกุล และเจ้า
หัวกีดงรายการกอกก้มนั้นทาร้านไปบนที่ก่อ ถนนใช้ชื่อหน่อยๆ
แลเห็นพากวน้ำร้อน ‘พัชราภรณ์’ มาที่นี่ก็วิ่งวุ่นเกรียนหัว
รับใช้

ภายในห้องส่วนตัวของเจ้าคุณวิจิตรฯ

เจ้าคุณเด่า นั่งพิงพนักเทียง ในห้องหัว อยู่ในระโนด
เมื่อคุณพระราชนิพัทธ์เข้ามาในห้อง เจ้าคุณวิจิตรฯ ก็
ถึงก้าโพลง ก้มศรีษะรับให้วัทถุๆ กัน และกล่าวทักทาย
เป็นอย่างดี ยืนมือขวาให้เจ้าคุณบั้จจนิกุล

“ด้วยศักดิ์รับ ขอบคุณมากที่อุคลาภ์มาเยือน”

อาเสียงเข้าใจว่า หัวเจ้าคุณยืนมือให้เจ้า ที่ยก
มือขวาจับมือเจ้าคุณวิจิตรฯ แบบเชือดแซนด์

“ด้วยศักดิ์รับ คุณดู”

เจ้าคุณวิจิตรฯ รับกระซากมือออก

“ฉันขอขับมือกับเข้าคุณบั้งหนึ่ง ฯ ไม่ใช่ขับมือ กับแก แทน-ที่สิ่งชริว”

“อ้าว - ผิดเห็นยังไงมาให้” เพียงห่วงพูดตามๆ เจ้าคุณบั้งหนึ่งนึกว่า กับเข้าคุณวิจิตร ฯ ต่างเพี้ยนเพ้อเมีย กัน ผู้คนการทุกท่านนั่งข้างบ้านคุยกันอย่างดี

“คุณเพ้อผิดอาการเป็นอัง GANGTHA นั้นก็ตั้มใจเป็น ห้างหุ้นพ่อเหลือเกิน”

นิกรจื้อปากกระซิบกับ คร. ติเรก

“คงหมดชิงหายแล้ว เด่นไฟหานรุ่งหราค้า ยังมี หน้าบอกรวบไว้บันทึกดูดพ่อ”

เจ้าคุณวิจิตร ฯ ทึงถูกครัวคนไทยของท่านนี้ร้ายมาก “นั้นเอ่อ นำกลัวว่าเพ้อคงจะหายไปไม่ร้าน ฟ่อรุ่ง สักครัวว่าเพ้อไม่รบกวนมาก” หมอดสมย์ฯ รากห่มด้วยความ ตามารถกันแล้ว”

คร. ติเรกกล่าวทันที

“หมอดัวในห้องห้องหัวนอนอยู่บ้าน คุณลุง”

“หัวใน ก็หมดด้วยเจ้ากอยเป็นนุพนท์ประจำบ้าน
ที่ศรีราชาอุดมคิติ์ของแกงยังไงต่อ”

นายแพทย์หนุ่มนี้วิงวิก

“ ชาสมัย ... ไอ - เยส ไบใน สมัย หลวงท้าว ชู
ศิษย์สอนถูกแล้ว เจ้าบีบนหนาหัวใน มีความรู้นิดหน่อย
สั่งเมียหัวจะออกอย่างผิดไม่ได้ บุณยินทีท่าระรักษ์คุณธุ
ให้หายป่วยในเร็ววันนี้ และรักษาฟรี ”

คุณพระวรคุณท่านนั่งห้องต้อนรับคนไข้ เข้าคุณวิจิตรฯ
กล่าวขอบคุณนายแพทย์ราชภารต์

“ พอยแตะแม่แกงเข้ารู้หรือยังว่า ถุงไม่เป็นอย่างมาก ”

ผลขันให้ท่าน

“ ยังไม่ทราบหรือกอรับ คุณพ่อกับคุณแม่ไปงาน
แต่งงานที่เมืองนนท์ มีพวงเวลาท่านและภรรยาที่อยู่บ้าน
พอได้รับโทรศัพท์ก็รีบนาฬิกาหนึ่ง ”

เข้าคุณวิจิตรฯ เงยหน้าขึ้นมองคุณชายขอมาเดิน
ของท่าน

“ อ้อ อ้ายกร ไม่เก็งแล้ว ค่าเดือนพ่อสอน
ทำไร่หมุนนี้แก่ไก่ไปปีที่ล่ามแก้งาน ปีต่อไปให้การงานคั่ง
ค้าง เมื่อแก่ไม่ทำกับยอก ฉันจะได้หาจ้างคนใหม่ ”

นิกรหน้าร้อง

“ บังเมหะนว หมนดเมืองยกใจมาหาคุณพ่อสอน
เห็นหัวเรียนเก็งค่า ลูกชักเรืออยู่ที่นั่น ไม่ใช่หัวศ้านหัวร้อง
กเพวะหอยกพักผ่อนทุกฟันกรับ ”

เจ้าคุณวิจิตรฯ หยักหน้า

“ คิมาก หน้าร้อนแกก็หอยกพักผ่อน หน้าฝนพักผ่อน
เชก แมซพอถึงหน้าร้อนหวานแกก็คงจะดีโอกาสหนอยกพักผ่อน
เช่นเดียวกัน ”

คร. ติ่รากมอยด์เข้าเหัวซื้องฟันรั่งพันเพียงเรือบ้ำอ้อมหุ่
หัวงเทยง มีกระเบ้าเกร็งจ่าวซากด้าว่างดูซูช้าๆ ”

“ เชี้-หอยนกครึ่งน้อยสั่งมาชิ ”

เข้าเหัวอนยม ม่องเข้าไปใต้เตียงแล้วหันค้อน
กันเลือยเหลือด้วยน้ำเสียงให้นายแพกอหັນ

“รับประทานนี้ครับ”

คร. คิรากทำปากรู ยกท้าทายผลักเข้าให้

“อ้ายหอย ใจ-เชื่อบัตรบไปເພື່ອ ເກົ່າງມືອນມອ
ໄວ້ ໄນໃຊ້ເກົ່າງມືອງຮ່າງໄມ້ ນີ້ແກຄົວວ່າຈັນມາຂ່ອມເຫນ
ບ້ານໄທກຸດສູງຍັງນີ້ເວລະ”

ເຈົ້າແຫວ່າຫນາຂອບ ເຖິງກອນເຮືອຍແຜະລົວໄວ້ໄກເຕີງ
ຄາມເຄີນ ເນື້ອກວະເປົາທຳມອຊັນ ພລາງປ່ານພຶມພັນ

“ຮັບປະການໄນ່ນີ້ອກດ້ວຍວ່າເກົ່າງມືອນມືອນມອ” ແລ້ວ
ເຫັນແຫວ່າກີ່ສັງສາຍພັ້ງຫວ່າໃຈໃຫ້ คร. คิราก ຍ່າງນອນນອນ

ຄົນພຣະກ “ພໍາຍເງື່ອບກົນ ຄຣ. ດີເຮັກດັບນີ້ເຄີນ
ໄປກີ່ອ່າງສັງຫຼັກ ຈັກແຂງເນື້ອກຳນົດຕັ້ງມືອຝອກຄູ່ ນັ້ນຫາ
ຫາຜ້າຫນຫຼຸດເປັກໆ ເຫັນມາສົ່ງໄຫ້ເຂົາ ເນື້ອຕີເຮັກທ່າຄວາມ
ສະອາຫຼິມືອແຜະແນນເວີຍບວຂອຍແດວ້ ກີ່ດີອ່າຍອວກພັ້ງຫວ່າໄຈ
ເຕີນມານີ້ບ່ານເທື່ອ ນອກໄຫ້ເຈົ້າຄົດວິຊີກາ ອຸນອນນາງມາຍ
ຄາມສົບາຍ ເຂົາເວີ້ນກວວຂອງອ່າງດີຕ້ວັນຄາມວິຊີອົງແພົດ

“ເນື້ອເຂົ້າສ້ວນຫວີອປັດຈຸກັນ”

เข้าคุณวิจิตรฯ หยอดหน้า แล้วพูดเบื้องบนบานคนแก่ “สัม ยอดมา ณ เมืองนาหมีกพุตรา แข็งเปียก เดย”

“ห้องเป็นผู้” ตีรากพุดเบาๆ “แต่บ้านนี้อยู่
ครับ ชั้น พอดแล้วครับ แต่เดียวงานเก็บดินนี้ ก็ คุณลงมือ^ก
อาภารป่วยห้องนั้นๆ ใช้ไหนครับ”

“ถูกแล้ว บางทีแบบขาดใจตายไปเลย”

นายแพทย์หันมายังน้ำมือเครื่องหน้าอุบะและหัวอกของคน
ไข้เสื่อมห่วงหัวเราะก็

“แหม—หัวปูๆ เหมือนแต่งโน้มไว้”

เข้าคุณบัวชนกฯ หันมาดู

“นั่งเฉยๆ เดชะ หัวปู”

ในรำ ๔ นาที คร. ตีรากกับครัวเรือนร้อย เห็น
ไอน้ำเยาวงไปให้เข้าแห้วเก็บ แล้วก็พูดกับเข้าคุณวิจิตรฯ

“ต่ำได้ร่างคุณลุง ตอนໄสั่น เคยซักเตบมาแล้ว
ยกกระหงหันนอยมาก เดยทำให้คุณลุงเป็นໄร์ค่าได้เว่อ-

ร้า ไม่มีอะไรที่จะคือไปกว่าห้ามการผ่าตัดในญี่ ผู้จะตัด
ต่อให้กรุงที่เป็นผลต่อเดียว แล้วเอาไว้ไว้วางรองให้หมูตัด ฯ
ให้แทน คุณดูจะยอมให้ผมผ่าตัดให้มั่นคงรับ"

เจ้าคุณวิจิตรฯ นั่งคิด

"ผ่าที่หน้าท้องของเรา แล้วก็เข็บใหม่"

นายแพทย์หนุ่นหัวเราะ

"กรับ ผ่าที่หน้าท้อง ใช้เวลาผ่าตัดไม่เกิน ๑๐
นาที หมอกหัวนอกรอย่างผอม ซึ่งเชื่ยวชาญในการศัลยกรรม
ขอรับรองถ้ายังเกียรติยกของหัวนอกรว่า คุณดูจะไม่ได้
รับความเจ็บปวดเดียว วางแผนสลบก็ได้ หรือฉีดยาชาเข้า
ใจสันหลังก็ได้ ท่านหมาราชานั้นทรงทราบ น้ำยารื้นโรง
ดำเนินเรื่องร้องอย่างคุณผุงนี้แน่นอนรับ พอดีมีผ่าตัดให้ระหว
องค์ที่หายไม่ดีในไม่ช้า"

เจ้าคุณวิจิตรฯ มองคุณหน้าเจ้าคุณบี้ชันึกฯ

"ว่ายังไงครับ เจ้าคุณ ผู้ใดควรให้พิเวชผ่าตัดให้
คืนให้มั่นคงรับ"

เจ้าคุณบูรณะฯ อุ้มยืน

“ ตามความที่พี่ยกไว้ ”

เสียงห้องวนพุดเสริมขึ้น

“ หลืออีกหกเดือนไม่ถือความชอบใจคือเรา ให้ผม
กับอ้ายกรซ่อมกันผ่าฟักให้ก็ได้ครับ ไม่อาจเรียนอะไรเจย
เอามีกบบ่ท่อค้อๆ กวีก็ท่อสักกิอคุณดุจ แหะจะออกหินบิน
เจาได้ขอคุณ ควรให้มีแมลง渺渺ให้ทั้งรับๆ เจา
เข้มแข็งอีกกัน ตัวน้ำปูนนี้กันน้อย ยังเช้าไว้ในห้อง
ความเดือน ”

เจ้าคุณวิจิตรฯ หัวเราะทิ้ง

“ อ้ายเปรกว่าเพลียไปเป็นเด่นเด่นอ ”

นั่นหากต่ำกว่ากันคุณพ่อขอให้หด

“ คุณพ่อคงดังยิ่วนให้คุณหมอย่างฟ้าทักดูจะดี
หายเลือบที ”

เจ้าคุณวิจิตรฯ ทกลงใจทันที

“ เอ๊—ผ้าทิ่มๆ นั่นหรมวนเพื่อเหตุใดเกิน กินไม่ได้

นอยาไม่หัดบمامหาด้านแผล แต่ว่า ถ้าผ่าตัดก็พอก็ห้องไปอู่บ้านพญาไท เพราจะติดใจคงไม่สามารถช่วยเหลือได้ น้องผ่าตัดมาทัน"

"ขอไว้น---ขอไว้น ที่ในนั้นจะความหายครับ พาก
เราเก็บยุ่งกันพร้อมหน้าจะได้ร่วงกันพยานบานดกฉุด ให้ก
เดพะเตเปิร์ยสเนิร์ของรามแล้ว ก็อประกามเมียกม"

เจ้าแห้วพกเดวิลยัน

"รับประทานคาระพูดคุยเป็น บริษัทอย่างมาลัยอุบัน
กระพนจะให้มีโอกาสลุล่องพะระเคฟะระคุณท่านบ้าง"

นิกหัวเราะ

"จีบนา กไปเสี้ยวอ้ายเหว รัววังขันมีบะบูด"

เจ้าแห้วอนยัน

"รับประทานไม่บุกหรือกครับ รับประทานใช้แนบ
อย่างกี"

พรพุกกับหัวมเร้าคดวิชา ฯ อย่างเป็นทางเบื้องการ

"คุณลงไปบ่วยที่บ้านพูดเมืองครับ มนกลับไปนี่

จะเกริยมห้องหับໄວໃห้ເຮັບຮ້ອຍ ແລະຈະເຮັນໄຫ້ຄຸນພ່ອ
ຄຸນແມ່ງການ ຄວາມຊີງເຈົ້າຄຸດເພື່ອຍອມໃຫ້ດີເກມັນຜ່າກັກ
ແທກທີແຮກ ຄຸນຕຸງກີກົງໄນ້ກ້ອງຫານທຸກໆທ່ຽນນາຍ່ອງໜີ່”

“ອີ່ນ ຂົງຂອງແກ ທີແລ້ວ ພ່ວງນີ້ ៥.๐๐ ນ. ແກນາ
ຮັບຄຸນນະພລ ອຸ່ນຊ້າກາຕູໄນມາກ ມັນປົວຄັກກ້ອງນອນໄຟໄກວ່າ
ທັນ ບອກແມ່ງແກເກໂຂວ່າ ໄນ້ກ້ອງໄກສາຫນວຸ່ນວາຍໝາກເກີນ
ໄປທີ່ອີກ ສົງຈະໄປອ່ອື້ດັກ ໂ ອາທິກົມເຫັນນີ້ ຂອບໃຈພະ
ຂອນໃຈທຸກໆ ການ ທີ່ຜົນໄຈໃນອາກາຮປ່ວຍຂອງຄຸນ”

ເຈົ້າຄຸນບັ້ງຈິນກາ ເຊິ່ງວ່າ “ເມື່ອກອນທີ່ພມເປັນນາຍ
ພົນເອກ ດໍາວັງທຳແຫນ່ງນິນຜູ້ບັນຫຼາກຮາກຂອງພລທີ ១៥ ພມ
ເຄຍຜ່າກ້ອງມາແລ້ວ ເຈົ້າຄຸນ ຜ່າຫັ້ງ ໂ ທີ່”

“ອ້າວ-ຫົກໄນ້ຄົງ ໂ ທັນຕ່ອງກວັບ”

“ໜ້ອນນັນປັນນະຫຶກຮັບ ຜ່າກັກໄສ້ກົງເສົ້າ ເບີ່ນໜ້າ
ທັນເຮັບຮ້ອຍ ຄັນຄືນທະໄກໄວໃນກ້ອງພມ ທ້ອງຜ່າເອວ
ທະໄກຮອງອົກມາ”

๕ สหายท่านหัวเราะขันพร้อม ๆ กัน ท่องจากนั้น เจ้าคุณวิจิตรฯ ก็ปรึกษาหารือกับ คร. คิเรกในเรื่องของการบัญช่องท่าน

วันรุ่งขึ้น

ทางบ้าน “พัชราภรณ์” ได้ขอเชิญมาราธอน-รับเจ้าคุณวิจิตรฯ ไว้อ่ำงพร้อมด้วย คุณหญิงวากส์งานคนเข็งของท่านวุ่นไปหมด คนในบ้าน “พัชราภรณ์” ต้องทำงานหนักหนื่อย

ตอนสายวันนี้เอง คร. คิเรกพร้อมด้วยคุณหญิงวากและเจ้าคุณประลักษณ์ฯ ก็ไปรับท่านเจ้าคุณวิจิตรฯ มาบ้าน “พัชราภรณ์” และในรา ๙๙.๐๐ น. เจ้าคุณวิจิตรฯ ก็ถูกนำเข้าห้องผ่าศพ คือห้องทดลองวิทยาศาสตร์ของ คร. คิเรกนั้นเองคณะพรรค ๕ สหายทุกๆ คนได้รับอนุญาตให้เข้าชมการผ่าศพได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ห้ามไม่ให้พูดเพียงแค่จะหัวเรือผู้เสียชีวิตในการผ่าศพ

บรรยายการในห้องผ่าศพ วัง เวง อย่างไร ขอบคุณ

กับเพื่อราศร ๒ พหลย นั่งเข้ากอดคุณกันอยู่ท่างขวางมือของห้อง
เข้ากุดวิจิตรฯ นอนห้ามปูนฯ อยู่ในเตียงผ่าตัด กร.
คิเรกกับประภาเมื่อรักของเข้า สาระวนอยู่กับเกรียงมีชั่ง
อยู่บันดาดเขียนมีมากมากนับร้อยชั้น เกรียงมีอย่าหัวน้ำเข้า
ห้าความสละอาบทื่องกันเชื้อโรคเรียนร้อยเดียว ประภาใช้
ปฏิบัติหน้าที่เป็นห่วงพยาบาลประจำตัวนายแพทย์คิเรกซึ่ง
หล่อนมีความรู้ความเข้าใจดูอย่างดี เกยเป็นพยาบาล
ประจำห้องผ่าตัดที่รุ่ฟาร์มกรรณาแล้วเมื่อกรังอคิก

คร. คิเรก ให้นักยาสารเข้าไข้สันหลัง ให้เข้ากอด
วิจิตรฯ แล้ว บังคับการผ่าตัดรายใหญ่จะให้เริ่มหันกระทำ
ท่อน้ำยาคิมทวยของคนไข้ ทุกๆ ตนก่อการเชื้อติดความ
เสียหายของคร. คิเรก ซึ่งแม้มีคุณไว้เองก็มีบุคลากร
เป็นความพยายามท่านให้กับน้องแพทย์หนุ่มพูน

คร. คิเรกสอนเลือห่มตีขาว ผูกหน้ากากน้ำคิมหน้า
มองคุณถึงฯ อ้ายไม่ง ล่วนประภาคิมหน้ากากบื้องกัน
เชื้อโรคเข่นเกี่ยวตน นายแพทย์หนุ่มพูนชักแรงด้านมือให้

จะออกเรื่องร้ายเป็นครั้งสุดท้าย แล้วเขาก็รวมถุงมือของ
สำหรับทำการฝ่าฟัน ในหน้าชื่อองค์กรเครื่องซึ่งแต่ก่อนเคย
เข้ามาและทำการในหน้าที่ของเขาก็

คงจะพรรภ. สายตอนห้ายใจเชือกใบใหญ่ เมื่อเห็น
คิรากห้อยมีคหบุณนาคใหญ่บุนหดังตุ้ยรัชนาถือ

“เชื้อๆๆ” นิกรร้องด้วย “แกจะเอาเมียคหบุณเฝ่า
หน้าท่อองคุณพ่อกันหรือหมด”

คิรากอย่างมี

“โน กันเกรี้ยมไว้สำหรับพื้นกระเบานแกกันอ้าย
หงวน ฉ้าหากว่าเกิดการพูดมากขึ้นในระหว่างทำการฝ่า
ฟัน”

นิกรตอนห้ายใจโล่ห์อก

“แกเบาๆ มือบ้างนะหมด คุณพ่อขอองกันท่านแก
แล้ว”

นายแพทท์หันมามีพูดว่ากระไร เดินมาที่เดียวฝ่าฟัน
พื้กหน้ากับเมียของเขาว่าให้กอดอย่างเครื่องมือให้ แล้วคิราก

ก็มองๆ กุ่มเจ้ากุณวิจิตรฯ ชั่งนอนหล่ออยู่บันเตียงคนไข้ ไม่ได้ลุกสักซักนิ้ว ใน นุ่งกระเบงชั้นในกัวเดียวเท่านั้น ที่เรียกว่าบั้งคอกชั้นน้ำขึ้นมาซักเดือนรุ่ปเล็กไปกระเพาะอาหารลงบนห้องของเจ้าคุณ เพื่อทราบค่าແນ່ນ่งที่อยู่ขันແນ່ນนอนของขัววัยจะลำกัญนี้

คุณพะพรศ ๔ สนใจนั้น นึงเลย ข้อง ทำเรื่องมีมายังคุณนายแพทย์หนุ่มแบบจะไม่หายใจ เจ้าคุณวิจิตรฯ ใบหน้าซีดเพือด

“หมอ หมอไว้ย” คนไข้พูดแพ้วเบา

“ว่าังไงครับ”

“ถุงชาเดียวสะตอเดียวแล้วไว้ ไม่เข็บແນ່ນนะ”

ประภาหัวใจระคึก ท่อนบทานตามซ่องหล่อน

“ไม่เข็บหัวอกค่ะ คุณลุงค่ะ ขาดเน้นเนื้อของคุณ ถุงชาไปหมดแล้ว แล้วก็ใครไม่ให้ฝ่าหัวลงสะตอหัวอกค่ะ ผู้เห็นออกซึ้นมาหน่อยหนึ่ง”

“เออ ห้อยยังชัวหน่อย จะผ่าก็ผ่าเดชะวะ อ่า เรียนการ์กุณເພີ້ນເພີ້ຍ ชาກະຈີ”

คิริกหัวเรื่องถ้าก

“ก่อนผ่าน ผนท่องหา ท่าແเน่งต่อໄให้ดูก ค้องเสีย ก่อนชึกรับ เพราจะมีชั่วท้องทำก้าวผ่าก็ค้อย่างรุกดีว่าที่ สุด” พศจบชาทึหันมาทางเจ้าแห้ว “เชย—เข้มเย็บกระ สอนเอามาหรือหรือยัง”

คนไข้ตะคุ่งเรือก ทำหน้าเหมือนกับจะร้องไห้

“ขออย นี่แกจะเย็บท้องดูว่าดูว่าเข้มเย็บกระสอบ เรียวหรือนี่”

นายแพทย์หนุ่มกลืนน้ำลายเอือก

“คนจะเรืองครับ เย็นเย็บกระสอบพม่าจะเอามาใช้ ในการทดสอบวิทยาศาสตร์ ของผู้หลังจากผ่านผ่าก็คุณลุง แล้ว”

nod ก็อยหล่ายคนดูพ้ายใจพร้อม ๆ กัน คุณ หนุ่งว่าคงกล่าวกัน คร. ธรรมคุณครู

“แกอย่าพูดยะไรให้มันเสียวได้นั่นอยเดอน่า”

นายแพทย์หนุ่มซึ่งน้อยใจในไทย พยักหน้ากับเมีย

ของเข้า เริ่มงานฝ่าหักหน้าท้องเจ้าคุณวิจิตรฯ ป่วยมา
ใช้ส่าตีชุบและถูกขออธิการหน้าท้องท่านเจ้าคุณฯ ทั้งว
แหลกขอขอตัวหัวสันนิษาก แต่ตอนนี้ต่อเมื่อคืบตามหัวหน้าท้องให้
สามีของหัวตอน คณะพราหม ๔ ท่านนั่งกระถับกระถายไป
ตามกัน แม่เสือทั้ง ๔ เปือนหน้าหนีไม่กล้าดู นิกรยกผ้า
มือหงายหงายบีบหน้า พูดขึ้นเบา ๆ

“ว้า—เสียไว้ลีจังไว้อ”

กร. กิเรกใช้มีดกีกหน้าท้องเจ้าคุณ วิจิตรฯ กับ
แคกว่า ทันใดนั้นเองเสียงหงวนก็เป็นลมหล่นกรีนลงมาหาก
เก้าอี้ พล. พัชราภรณ์ ก้มดองกระซาก คอกิมหงวนให้สุด
ขึ้นนั่งทำงานเดิน

การฝ่ากัดเริ่มกันแล้ว ป่วยภาคต้องท่องงานอย่างหนักที่
สุด คือหอบเครื่องมือให้กร. กิเรก นายแพทย์หนุ่มกระทำ
อย่างแคล้วคลาดต่อรองไว้ นิกรผุดลูกขึ้นแข็งใจเดินเร้ามา
ยืนข้างเทียงฝ่ากัด แล้วเข้ากีหดุคุมมืออุคุมกุ

“อ้อเชื้อ หมื่นคุครับ คุณพ่อ”

เจ้ากุณวิจิตรฯ ยกเท้าสะทุกปลายทางลูกชายของ
ท่านกังฟัดออก

“ออกไปห่างๆ อ้ายเวร อย่าพูดให้ใจเสีย”

นิกรหัวเราะ

“เข็บไหมครับ คุณพ่อ”

เจ้ากุณวิจิตรฯ ยืนศีรษะ

“ไม่เข็บ ให้ขันแค่เพื่องหังการ์ด”

นิกรสะทั้งเรือน เมื่อเห็นคิรากซึ่มลำไส้เต็ก ของเจ้า
กุณวิจิตรฯ ออกมาก แต่ว่าเจ้ากีตักกอนที่เป็นแมลงและมี
หนองออกหง้าบประมาณ ๙ นิ้วพื้น ต่อจากนั้น คิราก
รีบเข็บกล้ำใส่หัวของความช้านาญยิ่ง

“แมลง.....” นิกรอุทาน “ยังกะต้องวนเขียวไว้
หมอย—อ้ายที่เรียก ว่าผ้าขาว แต่คงจะออกอยู่ หลวงในนั้น”

คิรากจิ้งป่าก

“ใช่ เดี๋ยวคืนเบรี้ยงเจ้าให้เมย ออกไปห่างๆ
อ้ายแห้ว เอาคัวอ้ายกรอกไป”

เข้าແຫ່ງປະກາດຂ້າມາດວ້າແນນີກກ

“ຮັບປະການໄປປິ່ນທຸໄທໃນນີ້” ເຫັນພຸກຄ້ວຍເສື່ອງ
ເຕື້ອນາກ

ນິກຮຽນທີ່ຂະໂກຮອກຜົນຫວ່າງຈະ

“ແນກຄຸນນີ້ຂອງຫວົວອົນນີ້”

“ຄວັບ ຮັບປະການ ທົ່ງທຸ ໃນງານທີ່ຜົນເປັນຜູ້ຊ່ວຍ
ນາທຶນ ຮັບປະການໝາຍທົ່ງໃຫ້ຄຸນໝາຍທ່າງໄຄຍະຫວັກ”

ນິກຮຽນອອກໄປຢືນທ່າງໆ ໂຄດ ກຣ. ດີເຮັດກັນປະ
ກາທ່າງນີ້ອອນເຫຼົ່າທ່ອໄປ ກາວທັກທ່ອດຳໄລໄສ້ເວສາໄມ່ດຶງ
ຊ່າງໆ ແລ້ວທີ່ເຮັກເຈັດແຈ່ງເບີນາກແພດທີ່ທັນທ້ອງ ໂດທຶກ
ສີແຕກເຂັ້ມໃຫຍ່ຮູ່ໃຫຍ່ ປະກາທ້ອງກອຍເຮັດເລືອດໃຫ້ ຍອນະ
ນີ້ກຸ່ມຫລຸງວາດເບັນຜົນໄປອີກຄົນໜຶ່ງ ດີເຮັດທ່າງກົງສູງ
ທ້າຍຄົວເຢັ້ນທັນທ້ອງຈົນເສົ້າເຮົບຮ້ອຍ ແລ້ວເຫັນເຖິງໄປ
ທ່ອງນ້ຳ ຖອກຄຸນມີອ່າງອອກພາບນຽວ ແກ້ທັນກາກ
ອອກ ຈັກແຈ່ງລ້າງມື່ອໄຫ້ສະຫຼັກເວົ້ນຮ້ອຍ

ໝາຍແພທ່ອຫຸ່ມທັນນາພຸກກັບຄົດເພວກ ແລ້ວຍ

“ขอรีบเน่ เผร้าเรียบว่าขอแล้ว คุณพูดคงจะหาย
บ่วงเป็นปกติในไม่ช้านี้ ขอให้พวงกเกราทุกคนของท่านมือ^๑
ให้เกียรติมากเข้ามาเพลิดเพลินด้วย”

เสียงทันนี้อีกซึ่งมีอย่างสนั่นหวั่นไหว คร. ติเรอก็ยัง
อย่างภาคภูมิ ยกมือไหว้หลังเก็บวนเวียนไปปีบอน ๆ ห้อง
แล้วหอบอกยินดีศรีษะคนใช้ ประภา กับเข้าແหัวกำถังซวย
กันเก็บเครื่องมือศัลยกรรม

“เป็นอย่างไรบ้างครัวบ คุณสูง” คร. ติเรอกอกสำรวจ
คนไข้ของเขากลับ

เข้าห้องวิจิตรฯ ขึ้มแห้งๆ

“เฉยๆ ไม่รู้สึกเจ็บปวดอะไรมาก ว่าแต่เมื่อ นา
ไม่ได้มีอะไรไว้ในท้องตุบงน จะรู้สึกເเมื่อให้ดี”

“ในๆๆๆ ผ่านเป็นหมดหัวนอน ไม่มีการสะเพร่า”
แล้วติเรอก็จะถือเสื้อกมอยๆ หน้าเข้าແหัวพ่อจาก กรະเป่า
เสื้อกางเกงของเข้า “นิบหายแล้วก็ต้องยาสูบของเข้า...”

คนไข้ใจหายวาย ผงกที่รำขันร้องอุทานดุดันเสียง

“โออิช ลีนไว้ในห้องยังงั้นดี”

คิเรกหัวเราะ

“อ้อ อุบးในการเป่านี้เอง”

คอมมิทเตอร์ ดูเหมือนจะรู้ว่า ประการเดินออก
ไปจากห้องทดลองวิทยาศาสตร์ ตักครู่หนึ่งหล่อนก็พากัน
ใช้สองกันพร้อมกันโดยเปล่งหายใจเข้ามา คร. คิเรกับ
ประภาและนิกร ก็ช่วย กันหามคนเข็น จากเพียง ผ่าตัดลง
นอนเบปต์ ครรั้นแล้วคนใช้ห้องสองกันหามเจ้าคุณวิจิตร์ฯ ออก
ไปจากห้องผ่าตัด เพื่อนำท่านขึ้นไปพักรักษาตัวในห้อง
พัจฉาไว้

เสียงข้อกเนี้กของในหมู่คอมมิทเตอร์ ดูเหมือนที่
แก่หลังจากคนใช้ออกไปจากห้อง ใบหน้าของ คร. คิเรก
ก็เต็มไปด้วยความวิตกเป็นทุกสิ่ง เขายื่นห้องให้ “ นาง
นันไปป่วยอยู่บ้านเพื่อนกันได้ ส่วนเขายังต้องรักษาตัวในห้อง
ขอเวลาพักผ่อนสักเดือนสอง ประภาจึงพาันนกประไพ
นำรถสองออกไปจากห้องทดลองวิทยาศาสตร์

นายแพทย์หนุ่มถอยหารือใบหน้า ก เงินเข้ามาหยอด
ยืนเบื้องหน้าท่านผู้ใหญ่ และเพื่อนเกลอห้อง ๓

“ผมขอรบกวนความจริงให้ทราบ” คร. คิรากพูดเดี๋ยง
หน้า “คุณอาหอยครับ อาการของคุณลุงไม่ใช่เล็ก
น้อย อย่างเพียงที่ใจและคิดว่าท่านจะปลดอกภัย”

ทุกคนลืมหายใจ จ้องมองครู คร. คิราก

“เป็นยังไง พ่อคิราก” คุณหญิงวางกระดาษโดยเร็ว

พิหน้าของนายแพทย์เพิ่ม ไปตัวยความวิตกกเป็นทุกครั้ง

“ผมไม่อยากจะเรียบให้ทราบเลย เพราะพวกเรา
ทุกคนจะต้องเสียชีวิต เมื่อกำลังใจ อาการของคุณลุง
นั่น อยู่ในระหว่างอันตรายครับ เท่าที่ผมทั้งศึกษา ใจทั้ง
เช่นนี้ในเมืองล่าสุดของคุณลุงเน่าไฟเขียวแล้ว จะถูกให้
มากกว่าหนึ่งครั้งที่ไม่ได้ และถ้าไม่ผ่าตัด คุณลุงที่จะต้อง
ตายในวันสองวันนี้ การผ่าตัดก็ไม่มีหวังเท่าใบหน้ากว่าท่าน
จะรอดพ้นอันตรายได้ ผมแก้ตั้งทำใจที่ยังซ่อนอยู่ในตัว^๑
ไปยังจิตของเหล่าครับ เพื่อบารุงชีวิตคนไว้”

พิกรหน้าจ้อง

“ว้า ถึงทายเชี่ยวหรือหมด”

“ขอรีบ พวกกันอย่างแทรกออก คุณดูงี้มีหวังรอด
ตายเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น มันเป็นความผิดของท่าน
เองที่หังไว้ให้ใจกล้าเริงยินเข้าคืนอันตราย กันไปหา
ท่านที่ไร้ศรัยแนะนำให้ท่านฝ่าพื้นเสีย ท่านก็ไม่ยอม กดว
จีบบังลัง กดวัดอยบังลัง เช่นเดียวกันท่านมหาราชา
จินอกวีศรีมหาโภชนาการธรรมซึ่งก็ ที่ค้องสั่นพระชนน์
กัวยโกรกดำเนินได้”

พธว่า “แกก็เป็นหมอมหามีความรู้ความชำนาญมาก
ที่จะงานขี้แพทย์คนใดเปรียบได้ แกจะช่วยท่อรือวิทคณ
ดูงให้ยืนทางก่อไปในได้หรือคิดเกะ”

คร. ณรงค์ฤทธิ์สันติวงศ์

“หมอมีชีวิตรุ่งเรือง หมอมีช่วยให้แกท่านใช้ห้องมีอา-
การเพื่องเล็กน้อย ก้าวบีนมาก หมอมีรักษาอย่างเดียว
กับ ออย่างว่าความหายไม่มีใครหนีพ้น ทุกคนท้องทาย
เมื่อถึงห้าหมื่นล้านก.”

นิกรชี้ปาก

“แม่น อ้ายกัวพรหมลิขิตนี่มันน่าเกะเหตือเกินไว้
ว้า-ไม่สบายนใจเสียแล้ว”

คร. คิเรกัมให้เพื่อนเกตอร์ของเข้า

“แกออาจจะต้องกำพร้าพ่อในไม่ช้านี้ พอก่อร่างกาย
นะไม่ได้แข็งคุณต้องหราอยกันะ โรคของท่านบอกกันให้รู้ดี
ว่า ชีวิตของท่านเน่าจะสิ้นสุดลงในเร็ววันนี้ เพราะอาหาร
ไม่ย่อยและลำไส้ที่เน่าเปื่อยจะถูกตามยึงขัน”

คุณหญิงวารืองให้ใช้

“ชื้อ ชื้อ ชื้อ เห็นหน้ากัน ๒ พื้นท้องท่านนี้จะหาย
จากไปเสียแล้ว โซ ๆๆๆๆ”

เจ้าคุณบี้ชนิกา ข้มแท้ๆ

“คุณหญิงกรัน ท่านอย่างไม่ได้เป็นอะไรอย่าพึงร้อง
ให้ชีกรับ”

คุณหญิงสะอัน

“ก้อยร้องไว้ก่อนก็ดี ประทีรว่าท่านเกิดตายขึ้น
จริงๆ คิฉันร้องให้ไม่ออก”

เจ้าคุณประสิทธิ์ฯ มองดู ภารยา ของ ท่าน อย่าง
เคียง ๆ

“ รัตนไปคุยอุ่นการท่านก่อนหน่าย แล้วอ่อนไปร้อง
ให้ร้องห่มให้ท่านเห็นล่ะ เดียวเจ้าคุณท่านเดียร์วัญ ”

คุณหญิงสั่งขึ้นบุกห้องฟรีด ดูกันเดินร้องให้ขอ
ไปรากห้องหกสองวิทยาศาสตร์ ภายในห้องวีบลงตัว
ไปชั่วขณะ แล้วนิกรักกล่าวถวายคร. ดีเรก

“ คุณพ่อไม่มีทางที่จะรอกรีฑาอยังนี้หรือ ”

นายแพทย์หนุ่มพยักหน้า

“ อ้อไร่น กันหรือนาขแหหยอดคนไก่ช่วยท่านไม่ได้
กันคิคิว่า ท่านจะมีชีวิตอยู่ได้อ่นแรงมากก็ภายใน ๑๐ วันนั้น ”

นิกรเม้มปากแคนน

“ ถ้าอ่อนนั้นก้าจะได้เกรียมไว้ให้พร้อม เอ-เออา
ไฟไปไว้ด้วยเม็ดหัว ไปไว้ด้วยกุญแจ หรือก็กลัวคนจะ
ไปรบกวนขอหัวเหมือนอาจารย์ท่องเปปตัว เอ-เออาไป
วัดไหนคิไว้ ”

อาจเสียพุ่คเพริมนั้น

“วัดเด่นเนี้ยเป็นบังไง”

นิกรหัวเราะ

“วัดนั้นไม่รับเก็บและเสาศพไว้ นา-ยุงใจเต็ม
แล้ว สมนูกิจวัคคุณพ่อท่านเคยชิงฯ กันจะทำอย่างไร
ทวีพ่อหมอบพิชองท่านเน้อขออยู่หัวอ ท้องจัตุกการให้ท่านทำ
พินัยกรรมเตี้ยให้เรือนร้อย เชี้ย อ้ายแห้ว พระวัดใหญ่
จะที่สักที่ระอภิธรรมเตียงเพราฯ เอ็งจัตุกการไปบินน้ำ
ของท่านไว้ก่อนให้แล้ว เอาเงินไปวางประจำท่านให้
เรือนร้อย ประเทือรปูนบัน ลูกพ่อชายหาดท่านรับประจ้า
คนอื่นเข้าไว้ท่านจะไม่ม่าสักให้เรา”

ผลยกเท้าถืนนิกรปั่งเข้าให้ แล้วพุ่คขึ้นอย่างเกือก

คาด

“แกะบ้านหรือวะ กุณลุงท่านอังไม่ทันเป็นชาไร
ซักหน่อย เทเวียนโกรังการทำศพท่านแล้ว”

นายขอมทะเลนอยก้มือເກาศไร้แกรึกฯ

“แม้หวังคงถูกน ใจเหวี่ยงราบให้พัวพันตราพ นั้น
ก็องด้วยมกอกก่อนวัวหาษีไว้ย ก็ิ่กรามมันยืนแล้วว่า
กังไงสือคุณพ่อที่ต้องการ ”

เจ้าคุณน้ำใจนิภา ใบกมือ

“พอ พอ ไม่ต้องพูดให้ร้ายห่าน ทราบใจก็ห่าน
ยังมีลมหายใจอยู่ เรายังต้องช่วยเหลือรักษากายานาൾ
ห่านให้ดีดังที่สุด ดูกละ ความพยายามนั้นเป็นของธรรมชาต
ใจ ” แล้วห่านก็หันมาทางนายแพทย์หนุ่น “ไม่มีหวัง
เชยเขี้ยวหรือ ดิเรก ”

ดิเรกสั่นตัวจะ

“หมาหัวังครับ ผู้เมืองก็พยาบาลจันสุกความ
พยายามดีเดียว ”

เจ้าคุณประลิทร ฯ พดดับห

“ขันไปเยือนห่านก็จะพากเรา เอ-กั้นไรเสียง
แล้ว นึกว่าผู้ที่จะแล้วห่านจะพ้นภัย ”

กันเป็นครั้ง ๔ สหายคู่ร่วมด้วยกันนั้น เดินทางท่านผู้ใหญ่
ออกไปจากห้องทดลองวิทยาศาสตร์ ทั้งให้เข้าและหัวเห็บ
ข้าวของเครื่องใช้อุ่นห้องด้วยความล้ำพัง

มันเป็นความจริงตามที่ ดร. กีรติคุณคนนี้ไว้

หลังจากทำการผ่าหัวได้ ๗ วัน พอยกหัวในมือที่เมตตาหน้า
ห้องขอก อาการของเข้าคุณวิจิตรฯ ท่านปวดหัวอย่างรุนแรง
ยาระงับปวดให้ท่านทุก ๗ ชั่วโมง เข้าคุณวิจิตรฯ กิน
ไม่ได้นอนไม่หลับ ร่างกายชุบผอมลงจนมีครุบ เข้าห้อง
ประสีทึ่ฯ โครงการเรียนนายเรย พัชราภาณุมาษากานคร
สวัสดิ์ และไหวงศ์ที่ไปตามเข้าสัมภาษณ์ให้มาพักอยู่ที่
บ้านพัชราภรณ์ ท่านก็เพ้อปญันกิจกรรมความประพฤติของ
คนใช้ชีวิตร่วมกับการพยายามหางทางของทางเดินหายใจของหัว

ดูงเชยมาดึงเมื่อตอนพยลคืนวันนั้นเอง ล้วนเข้าร่วม
กิจกรรมอย่างที่บ้าน “พัชราภรณ์” ๓ วันแล้ว ทดสอบ
ที่ผ่านมานี้ กันเป็นครั้ง ๔ สหายไม่มีใครร้ายกันอย่างเดียว

บ้านเมือง ทุกคนผลักเป็นจังหวัดเพื่อพยายามห้ามเข้าคุณ
วิจิตรฯ ซึ่งทางไกส์ชัก

คืนวันที่ถูกเชย์มาตีง อาการของเจ้าคุณวิจิตรฯ
กลับทรุด เข้าเฝ้าอยู่ขันว่า เขายังไถลเดือนหาง
วัวที่ปั้นหั้งครอคฯ และจ้าคุณเริ่มก้นพูดเพ้อพึงไม่ได้
ทัพที่ซึ่งมันกีบเป็นจริงตามที่เข้าแห้วว่ายังไง

ท่านเจ้าคุณวิจิตรฯ พร้าเพ้อถึงอีก ในสมัยที่ท่าน
รั้งราชการเป็นสมุหเทศบาลสำเร็จราชการ ท่านเคย
คือรัปชั้น เศยกินสินบะทกสินบันนาเท่าไร ท่านก็พูด
ถึงและเกรงกังวลว่าจะเป็นบาปกรรม ท่านเคยช่วยคนผิด
ให้พ้นโทษค้างการรอรับชั้น ท่านเคยช่วยพ่อค้าผู้นี้ให้
นำผึ่นเก็บหางของกราบท้องดินของท่าน เศยช่วยเหลือคน
ต่างด้าวให้รอดพ้นจากภาระกดเงินหัก ภาระภาระห้ามลง
ท่านช่วยให้กันมีเงินมีเงินอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมีฐานะ
เป็นนายกนักนั่นเอง

กอดเรือพระค ๔ สหายพากย์ท่อหอยคนตัวง แปลบวัง
ให้เพราะเกรงว่าเจ้าคุณวิจิตรฯ จะตักซ่องน้ำขึ้นไป

ในราก ๒๐.๐๐ น. ภายในห้องของคนใช้เพิ่มไป
กว่ารากสามคอกด้วยสาทิชของเจ้าคุณวิจิตรฯ นั้นหันด้านเพ้า
คู่อาการของท่านอย่างไร้ชีวิต

คนใช้ก้าดังวิรังครัวญี่ควะหราประปวตห้อง ๗๗.
ดิเรกไม่ยอมจัดอย่างรับการป่วยให้อืด เพราจะเพียงจัดให้มีชีวิต
ข้ามไปแล้วนานนี้เอง เจ้าคุณวิจิตรฯ รู้ด้วยว่าท่านจะ
ท่องกาย จึงใช้ให้พด พชรภรณ์ ไปทวนทบทวนความ
ประจ้าทัวท่านมาพบ เพื่อจะทำพิมพ์กรรมยกหัวเรือชนบุพต
ของท่านให้สูงที่สุด หลวงพหนายกิจ โภคดิ กำลัง
รับประทานอาหารค้า บอกให้พอกดับมาท่อน แซรับร้อง
ว่า เขาจะรับนาพอยเจ้าคุณวิจิตรฯ ที่บ้าน “พชรภรณ์”
โดยค่าวัน อย่างซ้ำไม่เกิน ๒๐.๓๐ น.

“ไอย ๆๆๆๆ” เจ้าคุณวิจิตรฯ ครางเสียง
สูงไปทางเสียงก้า นอนกันทุรนทุรากอยู่บนเตียง

เจ้าตัวกิมใช้พูดกับสุ่งเชยเป้าฯ

“ ชั้งมั้งห้องรักษาหมอนี้น ห้องเชิงัญชินและอีมา
กวากซู อ้วว่าไม่ใช่ล้ำได้เดียว ห้องเก็บของกับกิเพาะชา-
หาง เจ้าคุณอีชอนกิงขององค์กรของค่าว วันนี้ไปเที่ยวถ่าย
กัง อีก็งหอยนางรมหลิบๆ หลอยทั่วเลย ”

สุ่งเชยทำท่าจะหัวเราะ แต่แล้วก็ไม่ยอมหัวเราะ

“ ฉันว่า นาอกตัวเจ้าคุณท่านจะถูกคุณแน่ๆ ข้าง
บ้านฉันก้านนั้นซึ่งก็เป็นอย่างนี้ คนที่เข้าไปล่องคุณมาโคน
หลังคานบ้าน ท่านก้านนั้นร้องหกเพียงเข้าห้องเดียว ๑ วัน
เท่านั้นกายน่าแฉ่ด้วย ตอนแรกผ่าห้องออกหูแม่เจ้าไว้กรก
ท่านน้ำพริกทั้งครัวเข้าไปปอยู่ในห้อง ”

เจ้าตัวกิมใช้ทำหน้าซื่อบกบ

“ ชิ ชิ เจ้าไปฟ่ายยังไงจะ พี.ซ.ย ชา ก ”

กิมแห่งวนสะกุ้งเชือก

“ ชา กอีกเดียว ห้องเจ้าบูพรมไว้ล่วงๆ ชา กเหตุณม
ให้เว่อร์ ชิว ยาเป็นนี้ห้ามไม่รู้เข้าชื้อ บรรเทือว
ซ้อมจะเสีย ”

เข้าสั่งซื้อฟ้าไฟฟ้า

“ หน่อย ซ้อน เก่าจิว ข้อมคงแก่ถ่ายเราะ บอก
ลีระไหบุ้นแล้วนี้ ของหองไม่มีวังสั่นสกูบะเหย ”

อาเสียงหัวเราะ

“ ตัดชิริกพุกยังกะเพี้ยนพังทือกเรียวนะ หม่นอยาเปี๊ะ^๔
พุกค้าคอมเพิงย ”

เข้ากุณบี้ชันกิ ว ชัยบากหัวม

“ เบ้าๆ หน่อย เข้ากุณหานไม่พยายาม พุกกัน
เบ้าๆ น่า ”

คนเข้าบ้านมีบ้านมีบ้าน ร้องเรียกพันทากับนิกร
เข้ามาหาน ๒ พี่น้องร้องให้สะอึกสะอื้น โถงเนพะ
นิกรรู้สึกให้ดีอกมาเป็นวงวงซ้าง อะอันเรียงเหมือนคลุก
หมาน่าหานว

“ หน้ายิ้ม ชีวพ่อเห็นจะไม่รอคิดแล้ว นกุกย่ออม
ไม่เว้นชีวิตรเมื่อดึงควร ”

นกรวยมหงนหาด

“ พวกธรรมชารามด้วยศรัทธารับกุณเพ็ชร์ อย่าต้องเสีย
ครัวบังเหยียบปั่นๆ คุณพ่อของไม่ภายในหรือกรับเชื่อฟัน
ເທິອະ ”

“ ชาติเดียวชาติ ว ร ื น ค ร ა ”

“ ແກ້ວ້າໄກສັນໄວ່ພໍອໃນກາຍ ”

“ กົດຝັກຂັງຫາວ່າຈອງ ອັນພຸກອອກຈ້ອຍອ່ານັ້ນ ຕີ
ການໄປກອນໄວ້ທໍາໃນຄຽນ ເວັນໄວ້ໃຫ້ສັນໃຈເລືອກອົນຄ່ອບ
ນອກມູນຫັນພື້ນນັ້ນວ່າກຸດພໍອກາຍແລ້ວ ອັນທີ່ຈິງພຣະກ່ານພົກ
ຊູກແຕ້ວສັງຫາຮ່ອນໄມ່ເທິງແຕ່ ສິງໄຫມືການເກີດກີ່ຂ່ອນມີ
ກາວແທກດັນ ແນ້ນເກື່ອນເຫຼົາພຣະສັນນາສົມພທຣເຈົ້າກ່ອງໄໝ
ພັນປັນພພານ ”

คนໃຈນາຫາຄອບໃຫຮາດຄວາມຮັກຫົວຄົວຫາຍ

“ ນັ້ນຫາຫຼຸກຮັກຂອງພ້ອ ສັນບຸນຸ່ຫຼຸພໍເພົວໜ່ວຍຫຼູ້ອ້າຍກາ
ປ້ວງແຮດູກ ມັນຄົງດູລູງເຈີນຂອງພ່ອຍຂ່າງຂັບເຖິນ ໂອຍ.....
ໄໂຫ້-ມັນປົວຄອບໄວ້ອີ່ງນີ້ ”

ເຊື່ອງພຣະຈາກເຄື່ອງຮັບວິທີ່ຂ້າວທີ່ນາທຳກັງຈັນນາງ

ในท่านอย่างเพียงสักก้าวเดียวจ้าวอุดร ทุกคนเห็นคว้ามาน่องคุ้น ผู้เป็นกวิทยุคือเสียงหวานนั้นเยี่ยง พากลับอยแต่เทืนเข้าก็เข็คกระโจนนั้น

“ เป็นกวิทยุท่าไม่มา จะบ้านเรื่อยเรื่อย แล้วกัน ”

๐ ๔ ๕
อาเสียงมณฑล

“ ก็ตอนนี้ เป็นก่อนโถก ก็ควรเป็นกับแบนกกราวน์นิกหน่อย ”

เข้าคุณวิจิตรฯ ช้าเดี๋ยงนอยดูเสียงหวาน

“ ไม่ห้องไว้ ข้าไม่ให้เด่นเฉพาะครัว ข้าก้ามังจะก้ามห้อง ”

กิมหวงวนกิมลินนาถายเสือก

“ ในรัฐวิจิตรฯ ผนให้หนาดูดุดึงแม้อีกขั้นได้ดี ผนก็ช่วยบีบแบนกกราวน์นิกหน่อย เพื่อให้บรรยายกาศ ในห้องนี้วังเวงขึ้นอีก ”

นายเชษยพุเต้ร่วมชัน

“ อ้ายหมากิมหวงวนนีมันก็คงฉบับหายเสีย เมื่อไหร

อย่าว่าก์จะเอาไปกินสื้อที่นี่ ยังไงไปอยู่ในครัวล้วงค์ตุกมัง
ตาย่าแน่น คนทำลังจะพยายามห่องอุ่นด้วยมันยังเป็นอ้า พนัน
นั้น"

เข้าสั่วกันใช้หัวเราะคึก

"เชา.รือกวิทยุ หีเซย"

"เยอ นั้นแหลก ทีบ้านนายอ้ากอกอี้ ใช้ด่านไฟ
เผาคงหืนเบ้อ รีบถึงจะเปิดตัว"

ทันใจนั้นเอง เข้าแหัวก็กระทึกกระหอบเข้ามาใน
ห้อง ทรุดพัวนั่งคอก ช้ำสั่งนามบัตรให้คุณหญิงวัว

"รับประทานเข้าชื่อจะนามบัตรนั้นมากกว่า เจ้าคุณ
ท่านต้องให้มานาหาขอรับ"

คุณหญิงวัวคอดลิกคุณนายบัตร

"อ้อ ท่านขอความร้องคุณเพิ่มมาแล้ว คงไปเชือกคุณ
หลวงชนาภรณ์นะคร"

เข้าแหัวรับคำสั่ง ลุกขึ้นเดินออกไปจากห้องคนไว้
สักครู่หนึ่ง เข้าแหัวก็พาสุก้าพบบุรุษสูงอายุคนหนึ่งเดินเข้า

มาในห้อง เข้าก็หอบวงหน้ายกิจ ฯ ท่านจะความประจัง
เข้าคุณวิจิตร ฯ นั่งมอง คุณหอบวงแต่งวงแบบสากล
ชุดพื้นขาว มือถือกรรประเทศเอกสาร

เข้าคุณประดิษฐ์ ฯ คุณหญิงวราศ นิภา, นันทา
รู้จักคุณหอบวงดี ค้างฟ้าอยู่จังหวัดนี้อีกนาน
แล้วคุณเห็นใจว่าเก็บแม่น้ำงามความให้ริ้วซักกัน ผู้พิทักษ์
หอบวงยังไม่รู้ตัว หอบวงหน้ายกิจ ฯ ให้วคนในนั้นคนนั้น
ไปบ่มหอก แล้วเดินวนนั่งเก้าอี้ร้องเที่ยงคืนໄี้ ยกมือไหว้
เข้าคุณวิจิตร ฯ อิ่งการพนบอน

“ ผู้ขอประทานโภชนาท์มาร์ไวปะหน่อย ”

คนไข้พ้ออหันหันกับหน้ายกิจเมื่อก่อเรื่องท่าน

“ เริ่ยญนั่ง คุณพระ ”

หอบวงหน้ายกิจ ฯ สะตุ้งโหงแต้วขั้มแห้งๆ

“ ผู้เป็นแต่คุณหอบวงท่านเนี่ยครับ ให้เท่า ”

ท่านเข้าคุณชุมวัตคุ้ยน

“ อ้อ-ขอโทษ ผู้แพ้ไป ผู้กำถังนี้ก็ต้องพระ

ก้าห์ กีดอยเรือกคุณหลองเป็นหัวหน้าพระ โอ้ย-ชีวะพน
เก็นจะไม่ร้ายคพันที่นวนนี้แล้ว ลูกสาว...นูก ยังคงพน
อยู่ในน แล้วก็เจ้าหลักหลานชายของหมู่ตัว

เจ้าสาวกินใช้ร้องให้โข พุดกันนั่น

“ โอ้ย-กงดูค่ายใบไม้ไหวไว้ สงสางหาดท่า ” พุก
ขบ.เจ้าสาวกีดหลังมีเชิงน้ำตก เดินร้องให้ออกไปป่าก
ห้อง

ลุงเชยทำหน้าเห็นอ่อนกับชร้องให้ แต่พอเห็นนิกร
นั่งสับปะ邦กอยู่ข้างๆ ชายชราเกียกค่ามือผลักหน้านิกร
เพิ่มแรง

“ เชย-พอกำลังจะสินไชอยู่แล้ว ต้นนึงหลับอยู่
ให้อายห์ร้อง ประเที่ยวก็อคคงกหัวพย์สมบักเท่านั้น
เอง ”

ผีกวนอย่างซ้ายอย่างขวา นัยน์ตาบึ้งพร่าความง่วง

“ ว้า-กลับบ้านดีกว่า ตึกเหลว บ้านนี้เมืองบ้านเลย ”
เข้าพุกอย่างวัวเมือง